

fremførte dengang Faktta, hentede fra de statistiske Tabeller, og godtgjorde, at, dersom vi kunne gaa ud fra, at de færre Uheld paa Søen skulle være et Bevis for Skibenes Sødygtighed, saa de danske Skibe, saavel Seilskibene som Dampskibene, over alle andre Nationers. Den Ulykke, som nylig er sket med „Sleipner“, kan naturligvis ikke forandre disse Faktta, men den kan ialfald for mig bidrage Noget til, at jeg ser Sagen fra en anden Side. Den Side, som jeg nu efter den Ulykke, der nylig er passeret, navnlig kommer til at se Sagen fra, er denne. Jeg har forudsat, jeg har troet, at i en saa lille By som Kjøbenhavn var det ikke muligt Andet, end at alle de her i Kjøbenhavn hjemmehørende Skibsførere vilde kjende ikke alene deres egne Skibe, dem, som de selv føre, men ogsaa Andre Skibe, og jeg har endnu den samme Tro. Hvorformhelst disse Skibsførere, eller, som de nu kaldes, Kapitainer, komme sammen, dreier hele deres Konversation sig om de Skibe, de føre, og de Skibe, deres Venner føre. Jeg skal ikke negte, at den Ulykke, som nylig er sket, giver en Formodning om, at der i Kjøbenhavn er flere raadne Skibe, end jeg har tænkt, og tillige en anden Formodning, som er følgende. Naar det nemlig er rigtigt, hvad jeg nys sagde, og hvad jeg ikke tvivler om, at Skibsførerne meget vel vide, hvilke Skibe der er sødygtige og hvilke ikke, og naar denne Skibsførernes Mening ikke kan have en mere offentlig Vægt med Hensyn til de virkelige Faktta, maa der ligge Noget skjult. Der maa ligge Noget under, som gjør, at Skibsførerne ikke tør udtale sig aldeles paa samme Maade offentlig og navnlig overfor deres Nædere, som de udtale sig indbyrdes. Alene dette kunde være en meget vigtig og væsentlig Grund til, at der blev taget noget Hensyn til de Forhold. Allerede i forrige Samling har jeg udtalt mig om Skibsinspektørstillingen. Nu har rigtignok idag den høitærede Minister omtalt dens Virksomhed paa en anden Maade end den, man maatte forudsætte, efter hvad der forelaa i forrige Samling. Efter den høitærede Ministers Udtalelser vilde jo ganske vist Skibsinspektørstillingen ikke blive særdeles byrdefuld. Skibsinspektørerne ville navnlig være afhængige af de Føll, som blive ansatte som Besigtigelsesmænd, og det vil navnlig være dem, der skulle give Inspektørerne den Underretning, hvorpaa de skulle bygge en Mening om Sagen. Jeg har ogsaa i forrige Samling omtalt de Rettigheder, der ere tillagte tre Mænd af Besætningen, hvilke jeg fandt aldeles ubillige, hvad jeg endnu finder. Som det nys blev bemærket af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Bojsen), siger ogsaa jeg, at det Ansvar, der skal lægges paa de 3 Matroser, er illusorisk. Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister er af en anden Mening. Jeg gad nok vide, hvorledes man vilde faae saadanne 3 Mænd til at betale den Skade, som meget let vil kunne

foranlediges ved Opholdet, naar det senere har vist sig, at Klagen var ugrundet. Man maa her ikke glemme, at Søfolk under saadanne Omstændigheder, navnlig de af dem, der i Virkeligheden ikke have Noget, hvoraf de kunne betale en saadan Skade, tage Sagen fra en anden Side, end de ville tage den, som kunne betale Skaden. Der er i dette Lovforslag ikke taget noget Hensyn til den Sikkerhed, man dog har ved de forskjellige Assurance- og Klassifikationselskaber. Den høitærede Minister yttrede idag det Samme, som han yttrede ifjor, idet han ikke tillagde det nogen større Betydning. Jeg skal dog tillade mig at være af en anden Mening. Jeg tror, at, naar det er Skib og Brug i Handelsverdenen, at de, der skulle befragte et Skib, allerførst spørge om, hvor Skibet er klassificeret, og hvor det er assureret, naar det har en væsentlig Indflydelse paa den Betragtningkontrakt, som vil blive afluttet med Skibet, om det staar i 1ste, eller 2den eller 3die Klasse, da ligger der deri en Grund til at sige, at det har en overordentlig Betydning, om Skibet er klassificeret eller ikke. Jeg tror, at alene det, om man i dette Lovforslag kunde indføre Noget om, at f. Ex. ethvert Forhyringskontor skulde være forpligtet til at sige Matroserne: Det Skib, med hvilket I søge Syre, er klassificeret der og der og assureret der og der, vilde for Matroserne være en overordentlig stor Sikkerhed. Jeg skal ikke komme ind paa Lovforslaget i dets Enkeltheder. Det er i det Hele taget et Lovforslag, som virkelig kræver en meget samvittighedsfuld og omhyggelig Overveelse, hvad det vel kun kan faae i et Udvalg. Jeg skulde blot tillade mig at henfille til det eventuelle Udvalg, at der ogsaa er et andet Hensyn, som bør komme i Betragtning, nemlig, at dersom vi ikke paa en eller anden Maade sørge for at hjælpe Seilskibene, ville de lidt efter lidt blive aldeles fortrængte af Dampskibene. Der bør tages et billigt Hensyn til, hvad et Seilskib kan forlange. Med disse saa Bemærkninger og fuldtud sluttende mig til, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Bojsen) endte sin Tale med, skal jeg forsaavidt anbefale Lovforslaget, som jeg forudsætter, at det i Udvalget vil undergaa en temmelig betydelig Forandring.

Paulsen: Det vilde i Virkeligheden have glædet mig selv overordentlig, hvis jeg havde kunnet være istand til at udtale mig i en lignende Retning som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet. Destoværrer, jeg kan det ikke. Jeg har ikke kunnet indse, selv efter det Uheld, der nylig er passeret, at, hvad jeg indvendte mod enkelte af Lovforslagets Bestemmelser ved Sagens forrige Behandling, er urigtigt. Det vilde være for vidtløftigt atter at komme tilbage til de specificerede Tal og de specielle Forandringer i de enkelte